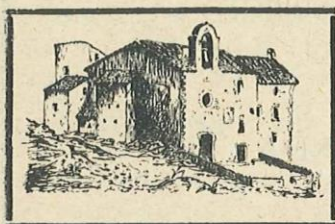

El Congost

Redacció i Administració
Passeig Oliveres, núm. 2

PUBLICACIÓ BI-MENSUAL
ANY 3 — La Garriga, 20 gener de 1934 — Núm. 49

Subscripció: Un any, 6 ptes.
Número solt, 20 CENTIMS

COMENTARI

El nostre Puig-graciós

Puig-graciós mai ha estat considerat pels garriguencs com una cosa d'altri. Puig-graciós i La Garriga van lligats per tants conceptes, que tot el que a ell fa referència ens sembla cosa pròpia. Es per això que ens ocupem d'un reportatge de Puig-graciós, aparegut, fa uns dies, en una revista madrilenya, que altrament ni tant sols valdria la pena d'esmentar.

Al fer-nos sabedors de la publicació de l'al·ludit article, pressentírem que la silueta gràcil del nostre Puig-graciós, hi apareixia, almenys, desdibuixada. Ens induí a pensar així el caràcter frívol i truculent de l'esmentada revista, propagadora del concepte de l'Espanya de pendereta i de visions miserables de pobles peninsulars. I el nostre pressentiment no fou fallit. En efecte, després d'haver llegit l'esmentat article, fàcilment hom hauria pogut confondre Puig-graciós amb qualsevol «Villaluenga del Monte» del més indigent recó extremeny.

Aquella descripció amb abundants «pobresa» i «miseria», ni apart reflectida en les fotografies que il·lustren el reportatge, ni és el que els garriguencs sabem veure a Puig-graciós. Allò del «ramaje que dificultava el avance», de les «tres horas largas de camino», i més avall «sin un solo arbusto» ens suggereix la visió d'una selva verge, o d'un país desèrtic, però no la del camí de l'eixerida ermita. Sigui'ns permès de dir que allò de «abrumadora fatiga» i d'arribar «molidos», «flaccidos», «rendidos» i altres coses per l'estil, ens féu una certa gràcia tractant-se de l'inofensiu Puig-graciós.

Tot plegat fou dit, potser, amb el bon intent de commoure el Director General d'Obres Públiques,

possible llegidor de la revista, per tal que aviat els motors dels automòbils puguin sentir-se roncant arran mateix de les parets de l'Església. En altres mots: per tal que sigui construïda aviat una carretera que arribi fins a l'ermita.

No trobem pas desencertada la idea, ni negarem que no sigui una cosa ben útil al Puig-graciós. Fins a l'Uyà, distant únicament trenta minuts de l'ermita, hi arriba la carretera que sense grans penes podria perllongar-se fins al cim. Cercant un conjunt turístic també fóra bo ajuntar Puig-graciós a Riells de Fai.

L'articulista proposa construir-la fins a l'Ametlla del Vallès. Encara que ens sembla el més factible la continuació de la carretera de l'Uyà no intentarem pas oposar-nos a qualsevol altre intent de millorar el santuari. Vinguin en bona hora els projectes per a beneficiar a Puig-graciós, però no per això volguem desfigurar-lo. No cal per això convertir-lo en quelcom selvàtic i sens al·licient, a llegües de distància de la vida moderna. El nostre Puig-graciós no és pas aquest.

El nostre Puig-graciós és, en veritat, una miranda, enlairada i amiga dels vents, però no tan superba i ferèstega que no es deixi escalar, sinó a penes i fatigues. Es un lloc d'excursió i d'esplai, pel cos i l'esperit. El nostre Puig-graciós té una església blanca com una coloma, i senzilla com una flor boscana, però no miserable i «cayendo a pedazos». El nostre Puig-graciós és el reliquiari d'una Verge, que l'escolli per morada, és un testimoni fervent de la fe i pietat dels pobles que l'envolten, i un lloc preeminent del nostre poble garriguenc.

PLANXES ACANALADES / DIPOSITS / TUBERIES / CANALS
CUBELLS / PLANXES LLISES / XEMENEIES / SAFAREIGS

REPRESENTACIO i DIPOSIT PER A LA VENDA :

JOSEP RUAIX

Carrer Banys, núm. 73 — LA GARRIGA

Xampny

Castellblanch

Diploma d'honor en l'Exposició
Internacional de Barcelona 1929

CAVES A SANT SADURNÍ D'ANOIA

REPRESENTANT

Frederic Callís

Agent de Comerç col·legiat

C. Girona, 26 - 1.er 1.ª — Barcelona

FÀBRICA DE GASOSOS I SIFONS

EDUARD PUJOL

LA GARRIGA

Joaquim Faura

Pintor

Decorador

Per encàrrecs:

Vinyals, 16 - Telèfon, 99 — Calabria, 18

LA GARRIGA

FETS i COMENTARIS

La festa dels Reis — Transcorregué plena de goig i de santa alegria, aquesta tradicional festa; ressaltà el plaer dels petits amb les joguines tan volgudes, que els Sants Reis els hi portaren, i la satisfacció dels grans recordant-se dels temps que, per desgràcia, ja passaren.

Alliberament — El divendres, dia 4, arribaren el nostre poble, procedents de Granollers, on havien estat reclosos de feia algun temps, els ex-regidors d'Esquerra, del nostre Ajuntament.

Necrològica — Dies enrera, traspassà a millor vida, el jove Alexandre Portavella, víctima de penosa malaltia. Molt conegut en els medis esportius i teatrals, del nostre poble, s'havia guanyat la simpatia i benevolença de tothom, pel seu caràcter afable i jovial. Rebi la seva família, des d'aquestes pàgines, el testimoni del nostre més sincer condol.

Proheu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

De Teatre — Al Patronat Parroquial, la Secció de Teatre del Grup de la F. J. C. de Cardedeu, representà diumenge passat, «El cant de la Sirena» la qual obra, fou molt del grat del nombrós públic que emplenava el local.

La secció de l'esmentat Centre, ha procedit al repartiment del drama «L'Artista», per tal de poder-lo representar un dels primers diumenges de febrer.

La temperatura — Ha baixat bastant, fent posar el crit al cel, els qui per raó del seu ofici, han de donar-li la cara, des de bon matí.

Proheu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

ACTIVITATS DE LA F. J. C.

Reunió mensual — Avui, ajudant Déu, tindrà lloc la reunió mensual, corresponent al mes de gener.

El Grup Nou Esplet — Diumenge passat, foren hostes del nostre Grup, els fejoicistes de Cardedeu, que portaren durant el dia, diverses activitats, de caràcter esportiu i teatral.

Ping - pong — Amb motiu de la visita dels fejoicistes ja esmentats, es jugaren alguns partits de ping-pong, que donaren el següent resultat:

R. Ferrandis, venç a Domènec Anglada, per 6 a 3.
J. Ferrandis, venç a J. Corbera, per 6 a 1.
F. Pla, perd davant J. Casademunt, per 6 a 0.
J. Gendra, venç a Enric Miquel, per 6 a 3.

Cançoner Popular — Acaba de sortir aquest llibre (Edicions F. J. C.) per tal de fomentar les cançons populars de la nostra terra, tan rica en aquesta manifestació folklòrica, i per treure dels llavis dels nostres excursionistes les cançons modernes, estrangeres i de mal gust.

La Paraula — Hem rebut aquest butlletí dels dirigents, corresponent al present mes. Conté el material dels cercles d'estudis, i una sèrie de documents interessants, entre els quals hi ha el «Decàleg socialista», extret textualment del número 130 de «Renovación», òrgano de la Federació de Juventudes Socialistas de España.

Proheu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

Concurs de Pessebres

Organitzat pel grup local de la F. J. C.

- 1 — (Primer premi) Manuel Gay
- 2 — (Segon premi) Rosa Puigmartí
- 3 — (Tercer premi) Josep Mas
- 4 — (Quart premi) M. Treserras
- 5 — (Cinquè premi) Agustí Bulbena

Altres pessebres premiats i demás inscrits

6 — Montserrat Albó	30 — Roser Camp
7 — Concepció Sisquella	31 — Andreu Dameson
8 — Angel Font	32 — Núria Serrano
9 — Marcel Ventura	33 — Antoni Codina
10 — Llimargas	34 — Jaume Enric Fontserè
11 — Francesc Torra	35 — Salvador Odeno
12 — M. ^a Teresa Rocafort	36 — Maria Soler
13 — Miquel Ausió	37 — Jaume Serra
14 — Maria Gesa	38 — Maria Sanmartí
15 — Lluís Mas	39 — Carme Puigdomènec
16 — Miquel Oliveres	40 — Josep Junqueres
17 — Núria Solà	41 — Victòria Surique
18 — Carme Rocasalbes	42 — Rafael Terrades
19 — Isidre Gotanegra	43 — Joaquim Canal
20 — Francesc Boter	44 — Bartomeu Mas
21 — Pilar Torra	45 — Maria Gasull
22 — Antoni Beltran	46 — Jesús Tobar
23 — Ramon Aguilera	47 — Llorenç Clavell
24 — Josep Costa	48 — Jaume Pla
25 — Lluís Plandiura	49 — Josep Fortuny
26 — Joaquim Guanyabens	50 — Conxita Fontserè
27 — Josep Canal	51 — Antoni Andreu
28 — Esteve Mallol	52 — Blas Muñoz
29 — Carme Ferrandis	

El P. J. Puigdessens al nostre poble

Novament hem tingut el gust de saludar el docte catedràtic Pare Josep Puigdessens, C. M. F., de pas pel nostre poble. En aquesta ocasió ens prometé donar al nostre poble una nova sèrie de conferències científico-culturals. La data assenyalada per a celebrar la primera és el diumenge vinent, dia 27 de gener, a tres quarts de dotze del matí, a la Biblioteca Parroquial, local social del Grup de la F. J. C. Les altres conferències tindran lloc els demés dies de la setmana següent, a les vuit del vespre i al mateix local. Donada la competència extraordinària del Rnd. conferenciant, en totes les matèries, objecte de les seves conferències i, encara, el bon record que d'elles guarden tots els garriguencs que pogueren assistir-hi, és d'esperar que els joves i homes d'aquest poble correspondran com cal, en aquesta ocasió tan propícia, a augmentar els seus coneixements.

Vegeu la ressenya de les esmentades conferències que publicà EL CONGOST de 9 d'abril de 1933:

«A la Biblioteca Parrquial, del 21 al 27 de març, el P. Josep Puigdessens donà un cicle de conferències

admirable, tant per l'erudició i profunditat amb què foren explanats els temes, com per l'amenitat amb què els tractà. Sense perdre mai de vista la seva finalitat apologètica, en el curs dels parlaments palesà, en parlar de la vida i de la complexitat i harmonia dels organismes, els vastos coneixements que posseeix de les ciències biològiques.

Parlant de l'Església, pintà de mà de mestre els trets característics de les races i dels temps. L'esperitisme ens donà ocasió per a conèixer el seu saber en psicologia i en les ciències físico-químiques. Tot fent una exposició científica dels fonaments que es produeixen en la bavera Teresa Neuman, aprofundí en l'estudi de la història. I encara caldrà afegir que la filosofia serví d'aglutinant d'aquest cúmul de coneixements científics.

El públic que assistí a les conferències, augmentà dia per dia, sortint sempre gratament impressionat per les paraules i admirat de la ciència del P. Puigdessens.»

Farmàcia i Perfumeria - Productes Fotogràfics - Laboratori d'anàlisi

R. Ferrandis

Telèfon 83

LA GARRIGA

Balneari Blancafort

La Garriga

Aigües termals radiactives - Reuma - Artritis - Hipertensió arterial
Enfermetats de la pell - Esgotats del sistema nerviós per «surmenage»
Padida intel·lectual - Convalescències - Post-operacions - etc. etc.

Especialitat en la taula de règim, en la qual es segueix amb tota cura les prescripcions facultatives

Confort modern

Cuina excel·lent

Cura de repòs - Aire sec - Clima ideal

Productes de Bellesa i Tocador
de les millors marques
nacionals i estrangeres

Perfumeria Fémina

SECCIO DE
PERFUMERIA A RAIG

Antoni Llanas

Passeig de Gràcia, 47 - (Xamflà Aragó)
Telèfon, 77.103
BARCELONA

Ll. Fortuny Fauria

Sastre

Trajos estan extra a mida

120 ptes.

Banys, núm. 7 — Telèfon, 9
LA GARRIGA

ADOBS DE

BARRAU Y C.^{ia}

REPRESENTANT

X. Albó i Molins

PATATES - CEREALS - DESPULLES

BARCELONA: Via Laietana, 48 - 5.ª nt 2.ª
Llotja: Taula núm. 83 - Telèfon 21566

VIC: Telèfon 56

Banca Arnús

Successora d'Evarist Arnús

Realitza tota classe d'operacions
de Banca i Borsa

Sucursal de Granollers:
Plaça Perpiñá, 18 i 19

LA NOSTRA

FULL FEMENI

L'Antonieta

No es pot dir que fos maca, però tampoc era lletja, ni molt alta, ni molt baixa, no era molt enraonadora, però tampoc s'estava sense dir res, no li podia dir que fos molt gentil, però tampoc podia dir-se en veritat que estés mancada del tot, de gràcia. El seu nom,—Antonieta,—tampoc era lleig com és ara Restituta o Pauleta,—posem pel cas—ni era molt bonic com ho és per exemple, Maria o Roser. Això, deixant apart que Sant Antoni, és un gran sant, digne de tota veneració i respecte. Entre les seves amigues, era una noia més, que no es significava ni pel cantó de les gràcies, ni pel de les desgràcies. Aquest devia ésser el motiu de que mai cap dels joves, que tot sovint anaven a fer conversa amb aquelles noies, se li havia adreçat particularment. Com que hi havia la Teresa amb aquells ulls tan atraients i la Rosa tan ben ondulada, i la Mercé, tan maca i la Margarida, tan vincladissa i graciosa, elles s'enduïen totes les preferències i no en restava cap per la pobra Antonieta. Per això, quan entre els joves festejadors s'hi ajuntà en Pere, tan simpàtic i falaguer, i en mig de la conversa sabé trobar l'oportunitat de dirigir un compliment, agraçosament discret a la noia oblidada, aquesta se'n sentí tan agraïda que fins els ulls, gairebé, se l'hi negaren. I sempre pensava amb en Pere, i ben amagat, li professava un gran afecte. No és que se n'hagués fet il·lusions de les poques paraules que li havia dirigit, però, com que mai ningú n'hi havia adreçat de millors, eren el record més dolç de la seva joventut.

Un vespre sortia a cercar quelcom que mancava a casa, pel sopar. Als carrers hi havia tanta quietut que les passes de l'Antonieta es sentien clares i for-

tes. El cel, il·luminat per la lluna, donava bo de mirar, però el fred feia anar arronçat i de pressa. Les xemaneies que fumaven, duïen a la imaginació, una vora de foc, familiar, resplendent, reparadora de la gelor de la vesprada. Brandava una campana cridant a Rosari, però, s'hi està tan bé a dins, quan l'hivern s'esbrava per fora! Unes velletes, s'encaminaven, tremolant, vers l'Església, amb el mocador d'abrigar ben enfilat cap a les orelles, i el cap cobert amb la mantellina groixuda. Elles també hi devien estar bé, a casa, ben calentes, però, quan la vida s'esmuny, hom voldria tenir tants de mèrits per ofegar els mancaments de la vida passada!...

Els únics que no tenen fred, són els enamorats. Guaiteu-los aguantant incommovibles el vent gelat i esgarrafador. L'Antonieta somreia en veure'n uns, que s'acomiadaven, llargament en l'entrada d'una casa. En passar-hi pel davant se'ls mirà. Oh! quin salt el cor! Ell, era en Pere! Però, què? Potser sí, que ella es pensava..... Res, no es pensava res...

Sens, com qui diu, adonar-se'n es trobà davant de l'Església, i s'hi ficà. Quan un neguit s'afua, ànima endins, tots els camins hi menen a l'Església. Allà, al cancell mateix, hi féu la seva pregària. El Sant Crist hi està tan a prop, que la sentí, encara que la noia només se l'aiguaités per l'escletxa de la porta entreoberta.

—Senyor! Feu que en Pere sigui ben feliç, tan feliç com es mereix!...— L'oració fou tan vehement, que li escapà un sospir, que semblava un sanglot. Més, allà al cancell, amb la foscor no es podia veure res. I en marxar, amb el vent gelat, que envermellia els ulls i les galtes, no es podia aclarir res, tampoc.

II Campanya del “Segell Pro Infància”

NOCIONS D'HIGIENE INFANTIL

LA UTILITAT DEL B. C. G.

Si per un instant reveléssim el panorama que ofereix cada dia, als amants de la caritat i als metges, la peste blanca, tota la nostra terra s'escriuixiria. Aquí, és la visió terrorífica de l'infant, que amb els membres erts i la cara cadavèrica, abans de morir, fixa els ulls al cel, com si esguardés el lloc on ha d'anar; allà, és una noia que, en plena joventut, amb les galtes enceses per la febre, delira entre il·lusions, a les acaballes de la mort; més enllà, és una vella que, menjada per la tuberculosi, peixa els seus néts, donant-los-hi les menges sembrades de la llavor de mort. Ara és al nostre costat, que l'obrer es resisteix a deixar la feina per a poder mantenir la seva família, i passa el temps únic que és possible la guarició de la seva malaltia incipient. Després, és aquell rellogat que acut a ciutat i espera inútilment el dia de poder ingressar a un sanatori, i que quan és avisat per a poder beneficiar-se de les excel·lències de les noves conquestes científiques, ja és mort! I quadres semblants, o potser no tant esgarriposos, però si tan fatalment mortals, es repeteixen tant sovint a Catalunya, que ve a representar aproximadament la cinquena part del total de defuncions, i que numèricament ve expressat en els nens de menys d'un any, en constata tuberculosos, amb un 20 % de mortalitat.

I tota aquesta misèria dramàtica del malalt contagiós, que ha de morir damnat, perquè la societat no està preparada per a socorre'l, és un problema viu i de cada dia, que no és conegut per la majoria de ciutadans, que no saben fins on arriba la força d'una de les pestes més esteses i més conegudes, i que s'ha de confessar que és fàcil de combatre, si tots els catalans emprenguessin la lluita, sense plànyer esforços i sacrificis, seguint les exemplars petjades dels altres països que, amb una consciència col·lectiva, han arribat a una victòria emocionant.

Es veritat que aquests darrers anys hem conseguit una millora, així de l'any 1900 al 1932 ha disminuït en un 52 % la mortalitat per tuberculosi, però

estant molt lluny de conseguir els resultats falaguers que es poden obtenir, *que es deurién obtenir*, amb el compliment estricte de preceptes ben precisos que la Ciència ens posa a les nostres mans; és per això que nosaltres voldríem insistir-hi breument.

Dues armes tenim de gran potència per a lluitar amb aquest flagell de la humanitat, l'isolament i la vacunació. Si nosaltres poguéssim acabar amb el microbi o sigui acabar amb el malalt contagiós (sense oblidar els animals), acabaríem amb la malaltia. Si nosaltres poguéssim vacunar a tothom, d'una manera prou forta, que resistís tot contagi, per intens que fos, també acabaríem amb la paorosa Tisis.

El primer procediment ha estat posat a la pràctica en varies Nacions i han obtingut una disminució de la malaltia, i per tant, de morts per la mateixa, veritablement afagador. Així en Anglaterra en 1855 de cada 10.000, morien 36 per tuberculosi, quan en 1929 sols en morien 9, i Alemanya ha arribat a reduir la seva mortalitat en el primer any a un 3 %. Entre nosaltres aquest procediment sols es posat en pràctica en la gent acomodada i de certa educació Mèdica. Les seves despeses enormes, portat a cap d'una manera particular, i l'escasesa d'obres oficials, el fa inaccessible a la majoria.

Es per això que, a cada moment, ens trobem en casos que ens escriuixen, de pares, avis o germans, amb tuberculosi més o menys greu i per tant més o menys contagiosa, que no poden ésser tractats adequadament per manca de mitjans, però sobre tot no poden ésser isolats dels seus infants estimats a qui per ells donarien la seva vida i dissortament sols els hi donen la seva mort.

I així veiem com un a un van caient malalts tots els infants, morint-ne la majoria, i nosaltres n'hem d'ésser testimonis sense poder fer tot allò que sabem que els guariria o els evitaria el mal, i tot per no comptar amb Sanatoris suficients, i d'una manera especial per no tenir-ne de populars, com tampoc prou llits als Hospitals i Preventoris, ni obres post-sanatorials.

I així veiem aquell malalt, seguint aquell calvari d'anar a trucar porta per porta, i rebent per tot aquelles tristes paraules de «No hi ha llit». I així retorna, sembrant amb la seva tos, regant amb les seves llàgrimes, en aquelles cases-coves dels nostres barris populars, on no hi entra ni una alenada de vent que renovi aquell aire viciós, on no hi entra ni un raig de sol purificador, però on en canvi hi trobarà tots els seus i gran nombre de famílies que viuen aglomeradament, que sols esperen que els contagii per tornar-se altres sembradors.

Es per això, diem, que es manté viva la font de contagi a casa nostra, amenaçant principalment, directament, és veritat, a tots els seus; però amenaçant també a tots els altres (fins aquells que més es vanaglorien de no tenir contagi), dintre dels col·legis, jardins, teatres i demés llocs públics, per mitjà, en fi, d'aquesta vida que tant ens enorgulleix de la Societat.

Es per això que a l'aparèixer la Vacuna de Calmette-Guérin amb la solvència de qui la indicava i amb les severes proves experimentals que portava, tots els que hem viscut aquells tristos i humiliants moments ens entusiasmàrem en la seva aplicació.

El resultat ha estat més falaguer del que molts esperàvem, perquè si bé hi ha hagut algun rar cas que per no haver estat feta la vacunació amb tots els requisits o senzillament per no haver pogut resistir els contagis intensos i repetits han sofert la malaltia. El resultat total és tan diferent que no deixa lloc a dubte i així hem pogut assistir a l'increment d'aquesta Vacunació en aquest any. Primer fent ho sols alguns metges als nens nascuts en famílies tuberculosos; després acceptant-ho la quasi totalitat dels metges, fins que des del Congrés d'Oslo s'ha generalitzat a tots els nadons, tant si hi ha contagi com que no n'hi hagi en el moment del naixement i aquest any en tot Catalunya; segons dades que ens facilita el Prof. Sayé, s'han distribuït 28.000 dosis de Vacuna B. C. G. pel Laboratori Municipal de Barcelona. Nosaltres mateixos en el Dispensari del Carme en la lluita contra la Mortalitat Infantil, hem aconseguit virtualment suprimir la tuberculosi en els nascuts i vigilats en el mateix.

Però, aquesta vacunació no es pot fer com les altres, a tothom. No s'ha d'haver tingut cap contagi tuberculós per a poder-se practicar i per aquest motiu hi han actualment infinitat d'infants a qui ja no es pot fer aquesta vacunació. A més per a fer la vacunació ben feta, s'han de controlar totes les persones que estan amb contacte amb el nen, s'ha de poder separar aquest nen durant els primers 40 dies, de la vacunació, no es pot negligir d'internar el malalt tuberculós greu. Són indispensables, per tant, Dispensaris per a nens i per a adults en gran nombre, que comptin amb tots els avenços moderns d'investigació

i anàlisi, que descobreixin l'iniciament de la malaltia, que tinguin cura del nen. Es necessari comptar amb un Cos d'Infermeres visitadores per a vacunar, vigilar i reclamar tots els infants. S'ha de tenir Sales d'Isolament als Hospitals, pels nens nascuts de mares tuberculosos greus, i altres per fer l'isolament durant els dies de la vacunació de què abans hem parlat. S'han de tenir dides per als fills de mares tuberculosos, per a fer l'obra de separació familiar del nen, Escoles de Bosc, Colònies Escolars i s'ha de tenir els Hospitals, Maternitats, Sanatoris, de tota classe.

La vacuna de Calmette-Guerin podrà fer que amb molt menys cost poguem assolir una xifra mínima de mortalitat per tuberculosi, però necessita indispensablement totes les altres armes de l'isolament. Mercès a aquesta vacuna podrem aconseguir a casa nostra resultats tan falaguers com altres Nacions que d'altra manera no haurien ni pogut somniar. Però cal que es compti amb aquest mínim d'Institucions i encara que a casa nostra no tenim sinó esbossat, cal que es practiqui en tota l'escala social i cal que es faci des dels primers dies de la vida. Però, aquestes obres són tan extenses i tan costoses que, avui per avui, a casa nostra, són insuficients tots els pressupostos oficials, totes les obres particulars, tota la voluntat dels metges d'unes i altres Institucions. Per a ajudar en aquesta tasca com per a ajudar a evitar les altres causes de mortalitat infantil, s'ha llençat el «Segell Pro Infància», perquè, d'una manera quasi imperceptible per vosaltres, pugueu contribuir a aquesta obra.

Procurem, doncs, usar-lo i que tothom compri els segells «Pro Infància». Penseu que no sols farem una gran obra caritativa (amb la puresa i dignitat que Déu ens demana posem en aquest acte); sinó que farem també una gran obra patriòtica portant el benestar a totes les classes socials; i fins us fareu un gran bé a vosaltres mateixos, ja que suprimint els malalts, estalviareu que aquella font de contagi de què abans us parlava, pugui ésser algun dia causa de la malaltia o mort d'un vostre fill.

DR. M. MIRAMBELL

Director del Consultori de Puericultura del Carme de la
«Lluita contra la mortalitat infantil»

FARMACIA
PERFUMERIA ● **TORRENT**

CALABRIA, 4 — Telèfon 88

ESPORTS

FÚTBOL

ENCARA DEL CAMPIONAT

S'ha acabat el campionat amateur i l'equip local, gràcies a una bona actuació a Sant Fost, es pogué escapolir de la cua, que semblava feta a la seva mida. Val a dir, que la competició no ha estat gens generosa amb la Joventut Garriguena, ja que aquest equip es troba situat en un lloc que no correspon a la categoria que hauria de tenir el club que té més mirjos del món, que té més jugadors fitxats d'Espanya i que fent una competència formidable a l'Atracció de Forasters, ha arribat a reunir un número considerable de jugadors forans, deixant lliures de llaunes a la majoria de clubs de la comarca.

La directiva ha despès, solament en fitxes, unes dues centes cinquanta pessetes. En un mateix dia, s'han pogut veure inclosos a l'equip local un quaranta per cent de jugadors forans, les despeses dels quals han arribat, en algun cas, a quaranta pessetes i es creix. Veuu ací, doncs, explicat el perquè de l'èxit econòmic que representa l'existència en caixa de la respectable suma de Pessetes 13'55, en acabar el campionat.

Ara bé; si donem un repàs global als resultats obtinguts, ¿vol dir-nos el lector què se n'ha tret de tants reforços? Sincerament, per nosaltres, res. Direm més; creiem que amb els elements casolans que hi ha en conserva, als quals no manca entusiasme i voluntat, podrien haver fet un paper tant o més airós, i almenys la caixa del club no faria la llàstima que fa ara, tan plena..... de terenyines.

El cas d'en Ramon Pareras, és una bona lliçó que deurien aprofitar. Jugador bandejat i ignorat fins fa poc, i convertit en pocs partits en un dels jugadors més sòlids de l'equip. Recordem també a qui es deuen els resultats favorables, sinó a jugadors locals, com Sellarès, Portavella, Casellas, Aspa, Vila, Puig, etc., i en canvi, quants resultats adversos no es podrien atribuir a Marata, Andreu, Corderes, etc. No comprenem, doncs, com a Ventura (amb tot i ésser l'únic reforç que dona més o menys rendiment) se l'inclueix a la ratlla mitja, essent precisament la línia que està més ben servida, despreciant i apartant del seu lloc a Casellas, que, fent justícia, és el jugador més disciplinat

i el que durant molts anys ha donat el màxim rendiment amb llur entusiasme, jugant sense interrupció tots els partits, en defensa dels colors locals. Ara, solament per maniobres de capelleta, és substituït per un jugador que, al seu temps, potser havia estat un bon element, però que actualment, amb tot i la baixa forma de Casellas (ho reconeixem), no el supera en cap aspecte.

El mateix podríem dir de Corderes, que no serveix ni per passar la safata, i en canvi priva de què pugui formar-se algun dels jugadors que tenen arreconats al reserva, els quals sens dubte farien millor paper que ell.

En el que va que regeix, la junta actual ha donat proves manifestes de desencert i amb elles ha motivat la crítica de la majoria dels socis i ha provocat la discòrdia entre els jugadors. Volem, amb això, fer entendre que no té prou aptituds per a portar els destins del club? No fóra absurd de pensar-ho, amb tot i que els creiem a tots completament capacitats per fer-ho a satisfacció de tothom, ja que no és pas necessari tenir uns coneixements extraordinaris ni una perícia molt remarcable.

Cal però, abans que tot, tenir un concepte més elevat de l'esport, que ha d'ésser noble i desinteressat i no deixar-se imposar per conveniències comercials ni per entesos de quinze, que tenen un concepte molt diferent de l'esport i, amb llur ignorància, porten al club un caire polític i sectari, que compromet la seva bona marxa i el portarà a un fatal desenllaç, de no rectificar a temps.

Per l'interès mateix del club i pel prestigi del poble a qui representa, voldríem veure actuar amb més imparcialitat i reclitud, fent que hi hagués concòrdia i igualtat de tracte entre els jugadors. Així s'oblindria la confiança dels socis i públic en general i l'afició no decauria.

Ara l'ambient es propici, i de portar una actuació ben orientada en aquest sentit, per la nostra banda farem des d'aquestes pàgines allò que estigui al nostre abast, per a procurar un augment de socis i fer possible que siguin realitat els propòsits de progrés esportiu que desitgem a l'equip local, els destins del qual fem vots perquè la junta actual regeixi, amb caràcter permanent, pels segles dels segles..... amen.

A. V. S. EN C.

El dia dels Reis, la Joventut Garriguena va desplaçar-se a Sant Antoni de Vilamajor i els Reis portaren quatre gols: tres a la nostra porta i un a la contrària. Així, doncs, l'Aspa tingué un mal debut com a capità. Li desitgem més èxits en el pervenir i que procuri pujar de grau amb la major rapidesa possible.

A. V.

Proheu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

BASQUETBOL

Caldes, 12 — La Garriga, 16

La visita a Caldes, del nostre quintet basketbolista, li valgué un triomf, del que es feren acreditors els nostres per la seva tècnica, ja que no per l'entusiasme.

Començà el partit amb una forta avançada dels propietaris del terreny que, després de posar amb treballs els defenses, marcaren d'una tirada llampec el primer basquet.

Els nostres, sense amoïnar-s'hi massa, després de centrar la pilota, empataren per mitjà d'Aguirre, que dit sia de pas, en aquest partit, no es veié en lloc.

Jugant a veure qui ho faria pitjor, s'acabà la primera part, amb el resultat de 6 a 6 a favor de l'àrbitre, que badava molt, obtinguts els nostres per Gendra II (2) i Aguirre (1).

A la segona part, el nostre conjunt s'adobà bastant, aconseguint lligar alguna jugada, que fou aprofitada per assegurar-se el partit i amb ell, els dos cobejats punts en litigi.

En aquesta segona part, marcaren Gendra II (4) i Gasull (1).

La defensa fou la línia més encertada. — T.

La Garriga, 26 — Cardedeu, 10

Havia despertat veritable interès aquest enfrontament del Cardedeu, «leader» de l'actual competició, i l'equip de La Garriga. Hom preveia una lluita aferrissada, i ho fou de veritat, car ambdós equips posaren tot l'esforç per a sortir airoso de la pugna. Valgui a

dir però, que els cardedeuencs es trobaren davant d'un equip pletòric d'encerts i precisió, afirmació no desmentida en cap dels moments de l'encontre, ni tant sols al començ de la segona part, en què semblava que el Cardedeu arribaria a igualar la partida.

Del Cardedeu, sobressortí el mig-centre Miquel, per la seva lleugeresa, si bé abusà del joc individual, en perjudici del rendiment de tot l'equip.

El Cardedeu, ha d'entrenar-se en el joc de passis curts, que tanta seguretat donaren les jugades de l'equip local.

Tots els components d'aquest, compliren a la perfecció, el seu lloc. Partegas II i Gendra I, a la defensa, cuidaren de desbaratar tots els atacs de l'equip contrari. Molt bé pels defenses. Gasull, a la davantera, resultà ésser un element perillósíssim que posà constantment en acció la defensa del Cardedeu, degut principalment a la seva esplèndida col·locació. D'haver estat més afortunat en els tirs a basquet, que prodigà en tot el partit, la derrota del Cardedeu, hauria estat més crescuda. Gendra II, en canvi, malgrat tenir una major precisió en els tirs a basquet, no en pogué fer ús per trobar-se constantment desplaçat. El qui més influí en la victòria, fou Aguirre, conduint admirablement l'atac i contribuint també, a la defensa. Marcà alguns basquets de mà mestre.

De continuar l'actuació en la mateixa forma, creiem que l'equip local assolirà el títol de campió comarcal. Cal, però, que no confiïn massa en la pròpia tècnica, car degut a la rapidesa d'aquest esport i a la curta durada dels partits, basten breus instants per a capgirar completament el resultat d'un encontre. N'hem tingut diverses proves en el poc temps que es juga aquest campionat.

J. M. SERRA

Campionat de la Comarca del Vallès Oriental

CLASSIFICACIO

	J.	G.	P.	E.	B. F.	B. C.	P.
La Garriga	3	2	0	1	56	36	5
Cardedeu	4	2	2	0	69	65	4
Llinars	3	1	1	1	52	43	3
Granollers	3	1	2	0	30	34	2
Caldes	3	1	2	0	26	50	2

● **CANARI DE LA GARRIGA** ●

Llúria, 23 — BARCELONA — Tel. 20905

CONFITERIA I PASTISSERIA

Mario Valls

Centre, 7

Telèfon 67

● **Garatge Dalmau**

Autos de lloguer — Taller de Reparacions. — Tel. 26

YOGHOURT de qualitat superior

BORRELL

Anselm Clavé, 32 — Telèfon 72 — LA GARRIGA

Calçats J. Guardis

LA GARRIGA

◀ **Carniceria de Juli Planas** ▶

Qualitat superior en xai i vedella

● **Barberia CASA JAUME** ●

SALÓ PER A SENYORA. — Saló permanent
per a senyores a càrrec de dos experts oficials

Plaça, 9, baixos — LA GARRIGA — Telèfon, 84

Carns fresques — Polleria

MIQUEL GARRIGA (cân Tricaté)

Bany, 3. Pl. Francesc Ferrer

LA GARRIGA

LA CATALANA

Segurs contra incendis i explosions de totes menes

Contra la pèrdua de Lloguers, Riscs Locatiu, de Recursos i de Paralització de treball a causa d'incendi

Fundada l'any 1865

Inscrita en el Ministeri de Treball i Previsió

Domiciliada a BARCELONA: Passeig de Gràcia, 2

Capital suscrit: Ptes. 5.000.000 — Capital desemborsat: Ptes. 2.000.000

Reserva Estatutària: Ptes. 1.000.000

Representant a La Garriga: JOSEP CORRONS DALMAU

Josep Iglesias (Pólit)

Constructor d'Obres

Carrer dels Banys, núm. 19 - LA GARRIGA

sabons
Barangé

